

Frumvarp til laga

um breytingu á lögum um fjarskipti, nr. 81/2003, með síðari breytingum (nethlutleysi)

(Lagt fyrir Alþingi á 146. löggjafarþingi 2016–2017.)

1. gr.

24. gr. laganna breytist þannig:

a. 6. mgr. orðast svo:

Í samtengissamningi og samningi um aðgang að netum skal geta um þær lögmætu stýringar fjarskiptaumferðar sem aðilar áskilja sér til að viðhafa í almennum fjarskiptanetum og skulu þær uppfylla skilyrði um nauðsyn og meðalhóf. Slíka samninga um samtengingu og aðgang skal senda Póst- og fjarskiptastofnun þegar í stað en eigi síðar en viku eftir undirritun þeirra.

b. Fyrirsögn greinarinnar orðast svo: *Samtenging neta og stýring fjarskiptaumferðar.*

2. gr.

41. gr. laganna breytist þannig:

a. Við 2. mgr. bætast tveir stafliðir, sem verða b. og c. og aðrir stafliðir málsgreinarinnar breytast til samræmis við það:

b. tæknileg skilyrði þjónustunnar og lágmarksgæði hennar,

c. kröfur um upplýsingagjöf fjarskiptafyrirtækja, mæliaðferðir og prófanir á gæðum þjónustu,

b. Fjórar nýjar málsgreinar bætast við ákvæðið, er orðast svo:

Notendur skulu eiga rétt á því að fá aðgang að upplýsingum og efni, miðla því, nota og bjóða fram þjónustu, með því að nota búnað að eigin vali, óháð staðsetningu sinni eða fjarskiptafyrirtækis eða uppruna eða áfangastað upplýsinganna, efnisins og þjónustunnar sem fer um netaðganginn.

Fjarskiptafyrirtæki sem veita aðgang að internetþjónustu skulu meðhöndla alla fjarskiptaumferð með jöfnum hætti, án mismununar, takmörkunar eða truflunar og óháð sendanda eða móttakanda, þess efnis sem sótt er eða miðlað, þeirrar þjónustu sem notuð er eða boðin fram og þess búnaðar sem notaður er.

Þrátt fyrir 4. mgr. er fjarskiptafyrirtækjum heimilt að beita umferðarstýringum á netumferð séu þær nauðsynlegar, gagnsæjar, hóflegar og án mismununar.

Ráðherra setur reglugerð um framkvæmd nethlutleysis, m.a. um eftirfarandi:

a. leyfilegan tilgang umferðarstýringa,

b. skilyrði fyrir beitingu umferðarstýringa,

- c. skilyrði fyrir framboði á sérþjónustum sem styðjast við ákveðna nethögun,
  - d. vernd persónuupplýsinga við beitingu umferðarstýringa,
  - e. upplýsingagjöf fjarskiptafyrirtækja til áskrifenda í viðskiptaskilmálum,
  - f. upplýsingagjöf fjarskiptafyrirtækja til Póst- og fjarskiptastofnunar og eftirlitsúrræði hennar, m.a. um úttektir á framkvæmd nethlutleysis.
- c. Fyrirsögn greinarinnar orðast svo: *Gæði þjónustu og nethlutleysi.*

3. gr.

Við 74. gr. bætist ný málsgrein sem orðast svo:

Póst- og fjarskiptastofnun er heimilt að leggja stjórnvaldssekt allt að 10.000.000 kr. á fjarskiptafyrirtæki sem beitir ólögumætri stýringu fjarskiptaumferðar eða takmarkar með ólögumætum hætti aðgang notanda til þess að sækja sér, nota og miðla efni eða þjónustu á Internetinu óháð staðsetningu sinni eða fjarskiptafyrirtækisins og uppruna eða áfangastað efnis eða þjónustu, sbr. 3. – 5. mgr. 41. gr. laganna. Við ákvörðun sektar skal m.a. tekið tillit til alvarleika brots og tekna fjarskiptafyrirtækis af broti þegar það á við. Ákvarðaðar stjórnvaldssektir eru aðfararhæfar og renna þær til ríkissjóðs að frádregnum kostnaði við innheimtuna.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Athugasemdir við lagafrumvarp þetta.

I. Inngangur.

Frumvarp þetta fjallar um nethlutleysi, en með því er ætlunin að innleiða reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins 2015/2120/EB frá 25. nóvember 2015 um ráðstafanir varðandi opinn netaðgang og um breytingu á tilskipun 2002/22/EB um alþjónustu og réttindi notanda að því er varðar rafræn fjarskiptanet og þjónustu og reglugerð (ESB) nr. 531/2012 um reiki á almennum farsímanetum innan ESB. Oftast er vísað til reglugerðarinnar undir heitinu TSM reglugerðin (e. Telecoms Single Market) og verður það sömuleiðis gert í skýringum við frumvarp þetta.

II. Tílefni og nauðsyn lagasetningar.

Efni TSM reglugerðarinnar er tvíþætt. Annars vegar fjallar hún um nethlutleysi, en það eru reglur sem eiga að stuðla að vernd hins opna internets, og hins vegar alþjóðlegt reiki innan EES. Síðari hluti reglugerðarinnar er varðar reiki á fjarskiptanetum hefur þegar verið innleiddur í íslenskan rétt með reglugerð ráðherra nr. 558/2016 en þar er um að ræða áframhaldandi reglugerðarsetningu í þeim málaflokki sem þegar á sér lagastoð í fjarskiptalögum, sbr. 35. gr. laganna. Fyrri hluti TSM reglugerðarinnar felur á hinn bóginn í sér nýmæli sem kalla á lagasetningu, enda hefur hvergi í íslenskri löggjöf verið fjallað um nethlutleysi.

TSM reglugerðin er óvenjuleg fyrir þær sakir að hún hefur að geyma ákvæði um tvö ólík efnisatriði, annars vegar nýjar heildstæðar reglur um nethlutleysi og hins vegar breytingar á

einstökum ákvæðum í reglum um reiki. Ákvæðin um nethlutleysi eru orðuð með heildstæðum hætti, en ákvæðin sem varða reiki eru orðuð sem breytingarákvæði. Þetta gerir það að verkum að ekki er fýsilegt að innleiða TSM reglugerðina með heildstæðum hætti, þó svo að efnisákvæði beggja atriða séu innleidd orðrétt í íslenskan rétt. Sú innleiðing sem lögð er til í frumvarpinu tekur mið af þessu. Ekki þykir rétt að setja sérstök lög um nethlutleysi. Til að tryggja samhengi og skýrleiga er talið best að innleiða ákvæði nethlutleysis í tengslum við skyld ákvæði í fjarskiptalögum. Til að þetta falli að regluverki er talið fara best á því að innleiða meginákvæði TSM reglugerðarinnar um nethlutleysi í fjarskiptalög en setja lagastoð fyrir önnur ákvæði TSM reglugerðarinnar sem hægt verður að innleiða með reglugerð ráðherra.

III. Meginefni frumvarpsins.

Tiltölulega lítið hefur verið fjallað um nethlutleysi hér á landi. Þó er rétt að geta þess að Póst- og fjarskiptastofnun gerði árið 2016 úttekt á stöðu nethlutleysis með könnun á framkvæmd íslenskra fjarskiptafyrirtækja þar að lútandi. Skýrsla um niðurstöðu úttektarinnar var birt í apríl 2016, en þar er m.a. fjallað um inntak nethlutleysis. Þar sem um er að ræða nýmæli á sviði fjarskiptaréttar þykir vera tilefni til að kynna helstu efnisatriði nethlutleysis og hvaða sjónarmið þeim búa að baki. Sú umfjöllun byggist að mestu leyti á fyrrnefndri skýrslu Póst- og fjarskiptastofnunar.

Um nethlutleysi

Til eru allnokkrar skilgreiningar á hugtakinu nethlutleysi. Meginstef hugtaksins er þó fólgið í því að öll umferð um internetið skuli meðhöndluð á jafnræðisgrundvelli. Nethlutleysi á að stuðla að því að internetið verði áfram vettvangur óheftra boðskipta, nýsköpunar og viðskipta eftir bestu getu (e. best effort). Leiðir þetta af sér ráðstafanir sem grípa þarf til svo tryggt verði sem best að fjarskiptanetið geti annað öllum gagnaflutningi. Meginmarkmið nethlutleysisreglna er að flytja skuli öll rafræn samskipti óháð efnisinnihaldi, hugbúnaði, notkunareiginleikum, þjónustu, búnaði, upprunavistfangi eða móttökuvistfangi. Mikilvægt er að hafa í huga að hugmyndafræðin um nethlutleysi snýst eingöngu um að ekki skuli mismuna netumferð, þ.e þegar notandi er kominn í netsamband. Reglan fjallar því ekki um að útvega skuli einstaklingum fullnægjandi netsamband ef það er ekki þegar fyrir hendi.

Reglur um nethlutleysi fela þó ekki í sér að net- og umferðarstýringar séu með öllu óheimilar, en slíkar stýringar eru stundum nefndar netmismunun. Þannig er oft uppi sú staða að nauðsynlegt er að framkvæma net- og umferðarstýringar til þess að mögulegt sé að tryggja ákveðin gæði. Þessi skil geta þó oft verið óljós og því er nauðsynlegt að tryggja að umferðarstýringar í fjarskiptanetum séu ekki skaðlegar og/eða komi í veg fyrir eðlilega nýsköpun og samkeppni. Með það að leiðarljósi er mikilvægt að meta allar aðgerðir sem fela í sér net- og umferðarstýringar í gagnaflutningsnetum. Þess skal geta að reglan á eingöngu við um gagnaflutning, en ekki símtöl eða önnur boðskipti á netum sem ekki fela í sér rafrænar pakkasendingar.

Kjarni nethlutleysis er í raun neytendavernd sem tekur til samskipta fjarskiptafyrirtækja við viðskiptavini sína, t.d. varðandi upplýsingagjöf í viðskiptasamningum, en einnig til aðgerða fjarskiptafyrirtækja þeirra á milli varðandi tækni- og kerfislega þætti sem hafa áhrif á stýringu fjarskiptaumferðar. Í stórum dráttum skiptist efnislegt inntak nethlutleysis í fimm þætti sem stuttlega verður vikið að í eftirfarandi umfjöllun.

Opið internet

Nethlutleysi felst í því að notendur internetsins skuli geta nálgast og miðlað efni eða þjónustu á internetinu, óháð hug- og tæknibúnaði, notkunareiginleikum, upprunavistfangi eða móttökuvistfangi. Í reglunni felst viðurkenning á því hversu mikilvægur netaðgangur er fyrir hinn almenna borgara í frjálsum og tæknivæddu samfélagi. Samhliða þessu hefur því verið slegið föstu að aðgangur að interneti sé meðal grundvallarréttinda þegna EES-ríkja sem ekki verða skert, nema að uppfylltum skilyrðum Mannréttindasáttmála Evrópu. Nethlutleysisreglur eru viðleitni til þess að tryggja þessi réttindi í framkvæmd, eftir því sem kostur er. Þó skal tekið fram að þessi réttindi til aðgangs að efni og þjónustu á internetinu er ekki án undantekninga, en reglunni er t.d. ekki ætlað að heimila aðgang að efni sem er bannað samkvæmt öðrum lögum.

Jafnræði fjarskiptaumferðar og bann við ómálefnalegum stýringum

Hvað varðar útfærslu á reglunni í framkvæmd, þá felur hún í sér að fjarskiptafyrirtæki megi ekki beita umferðarstýringum í ómálefnalegum tilgangi, t.d. með því að draga úr gæðum tiltekinnar þjónustu á netinu í viðskiptalegum eða samkeppnislegum tilgangi. Meginregla nethlutleysis sem snýr að fjarskiptafyrirtækjum felur þannig í sér að þau skuli flytja öll rafræn samskipti óháð efnisinnihaldi, hugbúnaði, notkunareiginleikum, þjónustu, búnaði, upprunavistfangi eða móttökuvistfangi. Þessi skylda er ekki án undantekninga, en gert er ráð fyrir að í ákveðnum tilfellum sé heimilt að beita umferðarstýringum, t.d. til að bregðast við álagi á fjarskiptanetum, enda sé þeim beitt á jafnræðisgrundvelli, þær séu hóflegar og vari ekki lengur en þörf er á.

Skilyrði fyrir framboði á sérþjónustu

Sett eru sérstök skilyrði fyrir framboði á sérþjónustu (e. specialised services), en um er að ræða þjónustu sem er þess eðlis að hún krefst tiltekinnar gæðaskilyrða til þess að vera nothæf, t.d. tryggða bandbreidd eða forgang. Samkvæmt nethlutleysisreglum er fjarskiptafyrirtækjum heimilt að bjóða slíka þjónustu en eingöngu gegn því skilyrði að slík sérþjónusta rýri ekki gæði hins almenna internets, þ.e. þeirrar internetþjónustu sem stendur notendum til boða án yfirgjalds (e. premium price service).

Gagnsæi og upplýsingagjöf til neytenda

Einn þáttur nethlutleysis snýr að upplýsingagjöf til áskrifenda. Í reglunni er mælt fyrir um þau atriði sem fjarskiptafyrirtæki er skylt að upplýsa viðskiptavini sína um í samningum við þá. eru þetta atriði á borð við:

- Upplýsingar um hvernig umferðarstýringar sem þjónustuveitandi viðhefur geti haft áhrif á gæði þjónustunnar og öryggi persónuupplýsinga.
- Ítarlegar og greinargóðar útskýringar á því hvernig gagnabök og viðmið um hraða og gæði hafa áhrif á internetþjónustuna, sérstaklega með tilliti notkunar efnis, forrita og þjónustu.
- Hvernig sérþjónusta sem að endanotandi pantar sér geti haft áhrif á almennan netaðgang hans.
- Ítarlegar og greinargóðar upplýsingar um gagnaflutningshraða (bæði í upphali og niðurrhali), þ.e. lágmarkshraða, venjulega aðgengilegan hraða, hámarkshraða og auglýstan hraða í fastanetum. Í farnetum þarf að upplýsa um áætlaðan hraða. Enn fremur hvernig frávik frá þessu geti haft áhrif á réttindi endanotanda til að geta náð sér í og miðlað efni að eigin vali.

- Ítarlegar og greinargóðar upplýsingar um það hvaða úrræði endanotendum standi til boða ef um er að ræða varanlegt eða reglubundið misræmi á raungæðum og auglýstum gæðum (bætur, endurgreiðsla, o.s.frv.).

Tilgangur þessarar upplýsingagjafar er að notendur geti tekið upplýsta ákvörðun um val á fjarskiptafyrirtæki og metið hvaða áhrif lögmætar umferðarstýringar geti haft á fjarskiptanotkun þeirra.

Lágmarkskröfur til internetþjónustugæða

Mikilvægur þáttur nethlutleysis, sem felur í sér í nýmæli á sviði fjarskiptaeftirlits, er að heimila fjarskiptaeftirlitsstjórnvaldinu að setja kröfur um tæknileg skilyrði og lágmarksgæði netsþjónustu. Hér getur verið um að ræða kröfur til lágmarksgagnaflutningshraða, miðað við tilteknar álagsforsendur, biðtíma (e. latency) og flökt (e. jitter) í gagnaflutningsþjónustu. Hefur fjarskiptaeftirlitsstofnun Evrópu (BEREC) verið falið að setja leiðbeiningar um mælivíðmið og mæliaðferðir í þessu sambandi, sem fjarskiptaeftirlitsstjórnvöldum innan aðildarríkja EES er ætlað að horfa til.

IV. Samræmi við stjórnarskrá og alþjóðlegar skuldbindingar.

Líkt og fram kemur að ofan byggist efni frumvarpsins á alþjóðlegum skuldbindingum er leiða af EES-samningnum en að öðru leyti gefur efni frumvarpsins ekki tilefni til þess að skoða alþjóðlegar skuldbindingar.

Efni frumvarpsins gefur ekki tilefni til að ætla að það stangist á við Stjórnarskrá.

V. Samráð.

Frumvarpið var birt til kynningar á vef ráðuneytisins.

VI. Mat á áhrifum.

Það er mat innanríkisráðuneytisins að áhrif af lagabreytingunni séu jákvæð fyrir notendur og internetþjónustu.

Frumvarpið hefur engan kostnað í för með sér fyrir ríkissjóð verði það að lögum.

Athugasemdir við einstakar greinar frumvarpsins.

Um 1. gr.

Reglan um nethlutleysi tekur m.a. til þeirra stýringa sem fjarskiptafyrirtækjum er heimilt að viðhafa við stjórnun fjarskiptaumferðar. Slíkar stýringar geta verið ráðstafanir sem gerðar eru í miðlægum símstöðvarbúnaði, en geta einnig verið afleiðingar af því hvernig tæknilegir sniðfletir eru skilgreindir í samskiptalagi neta, t.d. við samtengingu. Við samtengingu almennra fjarskiptaneta reynir á það hvernig fjarskiptaumferð er afhent frá einu fjarskiptafyrirtæki til annars, hvernig er tekið á móti umferðinni og henni miðlað áfram. Um þetta fjalla m.a. samtengisamningar milli fjarskiptafyrirtækja. Samtenging almennra fjarskiptaneta er því rétti vettvangurinn fyrir fjarskiptafyrirtæki til að upplýsa um þær umferðarstýringar sem þau áskilja sér. Rétt þykir að fjarskiptafyrirtæki geri hvort öðru grein fyrir hvaða stýringar kunna að vera viðhafðar til að hafa áhrif á flæði fjarskiptaumferðar og tilgreini þær í samtengisamningum sín á milli. Hér er ekki um ræða kröfu um tæknilega lýsingu á stýringunni eða tilgreiningu á tegund búnaðar eða forrits til þessara nota, heldur fremur tilgreining á eðli og virkni ráðstöfunarinnar. Sömu sjónarmið eiga við í samningum

sýndarnetsaðila við netrekendur almennra fjarskiptaneta. Sýndarnetsaðilinn þarf að vera upplýstur um það hvaða umferðarstýringar netrekandinn viðhefur sem haft getur áhrif á þá þjónustu sem sýndarnetsaðilinn veitir viðskiptavinum sínum og er skylt að upplýsa þá um. Tekið skal fram að umferðarstýringar sem fjarskiptafyrirtæki áskilja sér þurfa að vera lögmæt og vísar orðalag ákvæðisins til þess. Hér er um ræða þau skilyrði sem þurfa að vera fyrir hendi samkvæmt 3. – 4. mgr. b.-liðar 2. gr. frumvarps þessa og nánar er mælt fyrir um í reglugerð sem ráðherra setur.

Um 2. gr.

Í a.-lið ákvæðisins er fjallað um þær breytingar sem verða á regluetningarheimild Póst- og fjarskiptastofnunar um IP-fjarskiptaþjónustu. Horfa þær til þess að nethlutleysi felur í sér kröfur um lágmarksgæði IP-fjarskiptaþjónustu, þ.e. að notendur hafi aðgang að nothæfri internetþjónustu sem fullnægir öllum þörfum daglegs lífs í tæknivæddu upplýsingasamfélagi, s.s. á sviði atvinnu, menntunar, rannsókna og afþreyingar. Ljóst er að þróunin hefur orðið sú að ýms algeng þjónusta krefst töluverðs gagnaflutningshraða til þess að hún virki sem skyldi. Til að tryggja aðgengi notenda að opnu og nothæfu interneti hefur eftirlitstjórnvöldum verið falið að skilgreina lágmarkskröfur um gæði internetþjónustu. Í fyrstu málsgrein ákvæðisins er bætt við viðbótarstaflidum við 2. mgr. 41. gr. fjarskiptalaga sem felur í sér lagastoð fyrir innleiðingu á 5. gr. TSM reglugerðarinnar. Á grundvelli þessa ákvæðis frumvarpsins verður Póst- og fjarskiptastofnun heimilt að skilgreina lágmarkskröfur um gæði IP-fjarskiptaþjónustunnar. Hér undir falla atriði á borð við gagnaflutningshraða, álagsviðmið, biðtíma og flökt (e. latency og jitter). Einnig tæknilegir sniðfletir og tækniröfur sem áhrif geta haft á gæði IP-fjarskiptaumferðar. Þá verður Póst- og fjarskiptastofnun heimilt að setja reglur um hvernig gæðin verða mæld og prófuð. Á grundvelli ákvæðisins verður fjarskiptafyrirtækjum jafnframt skylt að afhenda Póst- og fjarskiptastofnun allar upplýsingar sem nauðsynlegar eru til að leggja mat á gæði IP-fjarskiptaþjónustu og framkvæma prófanir.

b.-liður ákvæðisins varðar innleiðingu á meginþáttum nethlutleysis samkvæmt TSM reglugerðinni.

Í 1. mgr. b.-liðar er innleidd meginreglan um hið opna internet sem þegnum aðildarríkja EES skal standa til boða, sbr. 3. gr. TSM reglugerðarinnar. Tengist þessi regla meginmarkmiði hins evrópska fjarskiptaregluverks um að allir þegnar EES-ríkja skulu eiga rétt til aðgangs að efni og þjónustu á internetinu og að ekki megi skerða þennan rétt án þess að uppfyllt séu skilyrði til skerðingar á grundvallarréttindum samkvæmt Mannréttindasáttmála Evrópu, sbr. 1. gr. rammatilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2002/21/EB, eins og henni var breytt með tilskipun nr. 2009/140/EB. Segja má að nethlutleysisreglan sé nánari framkvæmd á þessum rétti. Með tilliti til þessa ber að skýra ákvæðið rúmt með hagsmuni notenda að leiðarljósi. Þó ber að taka fram að tilgangurinn með þessu ákvæði er ekki að heimila notkun eða aðgang að efni eða þjónustu sem brýtur gegn öðrum lögum eða leiðir af dómsúrskurði.

Í 2. mgr. b.-liðar kemur fram meginreglan um að meðhöndla skuli netumferð á jafnræðisgrundvelli.

Í 3. mgr. b.-liðar er aftur á móti vikið að þeim undantekningum sem heimilar eru á reglum um nethlutleysi. Fela slíkar undantekningar einkum í sér málefnalegar og nauðsynlegar ráðstafanir fjarskiptafyrirtækja til að hafa áhrif á flæði fjarskiptaumferðar, t.d. þegar það er tæknilega nauðsynlegt eða þegar áskriftir gera ráð fyrir tilteknum gagnaflutningshraða eða gagnapakki. Ekki er heimilt að beita umferðarstýringum í

viðskiptalegum og/eða samkeppnislegum tilgangi, t.d. með því að beina viðskiptavinum í eða frá tiltekinni þjónustu. Ætla verður að umferðarstýringar geti haft slíkt að markmiði nema fjarskiptafyrirtæki geti sýnt fram á að það sé tæknileg þörf fyrir stýringunni. Þá getur í undantekningartilvikum verið heimilt að beita umferðarstýringum sem ganga lengra en sem leiðir af eðlilegri stjórnun fjarskiptaumferðar, en eingöngu samkvæmt skilyrðum sem mælt er fyrir um í reglugerð og gert er ráð fyrir að séu háð þröngri lögskýringu. Sem dæmi má búast við því að umferðarstýringar geti verið notaðar til að hindra aðgang að efni sem er ólögmeitt samkvæmt öðrum lögum eða fyrirmælum dómsúrskurðar. Einnig getur verið þörf á því að bregðast við atvikum sem varða heildstæði og þanþol fjarskiptaneta á álagstímum. Slíkum stýringum skal beitt á jafnréttisgrundvelli og mega þær aðeins vara meðan þörf er á. Í þessu felst annars vegar að meðhöndla skuli sambærilega fjarskiptaumferð á sambærilegan hátt og getur það réttlætt að gerður sé munur á ólíkum tegundum fjarskiptaumferðar, svo fremi sem sömu stýringu sé beitt fyrir hverja tegund. Hins vegar felur krafa um að stýring skuli ekki vara lengur en nauðsyn ber til í sér að fjarskiptafyrirtæki þurfi að gera sanngjarnar ráðstafanir, innan eðlilegs tíma, til að auka rýmd í fjarskiptaneti sínu fremur en að beita álagsbundnum umferðarstýringum með viðvarandi hætti.

Loks er í 4. mgr. b-liðar ákvæðisins lagt til að ráðherra skuli setja reglugerð til nánari útfærslu á meginþáttum nethlutleysis samkvæmt 1. – 3. mgr. b.-liðar 2. gr. frumvarps þessa, m.a. skilyrði fyrir beitingu umferðarstýringar og undirbyggja lagastoð til innleiðingar á öðrum þáttum TSM reglugerðarinnar sem varða nethlutleysi. Er hér um að ræða gildissvið og orðskýringarákvæði reglugerðarinnar, sbr. 1. – 2. gr. hennar, vernd friðhelgi einkalífs, ef beiting umferðarstýringa kallar á vinnslu persónuupplýsinga og skilyrði fyrir framboði á sérþjónustu, sbr. 3. – 4. mgr. 3. gr., ákvæði um ráðstafanir varðandi gagnsæi og upplýsingaskyldu fjarskiptafyrirtækja gagnvart áskrifendum sínum, sbr. 4. gr. og eftirlitssúrræði samkvæmt 5. gr. TSM reglugerðarinnar.

Um 3. gr.

Í 6. gr. TSM reglugerðarinnar er ætlast til þess að sett séu viðurlagaákvæði vegna brota á reglum um nethlutleysi. Tekur þetta til brota gegn meginþáttum nethlutleysis samkvæmt 3. og 4. gr. reglugerðarinnar og í þeim tilvikum þegar fjarskiptafyrirtæki virðir að vettugi eftirlitssúrræði, sbr. 5. gr. hennar. Hvað varðar hið síðastnefnda atriði verður að telja að almenn og gildandi viðurlaga- og dagsektarákvæði taki til brota af því tagi. Hins vegar er ljóst að mæla þarf fyrir um verknaðarlýsingu hvað varðar brot gegn efnisákvæðum nethlutleysisreglna. Er ákvæðinu ætlað að ná til umferðarstýringar sem takmarkar internetþjónustu með ólögmeitum hætti gagnvart einstökum viðskiptavinum sem og umferðarstýringar sem beitt er með heildstæðum hætti á öllu fjarskiptanetinu og hefur með ólögmeitum hætti áhrif á þá internetþjónustu sem fjarskiptafyrirtækið veitir. Ekki er að finna almenna heimild fyrir Póst- og fjarskiptastofnun til að leggja á stjórnvaldssektir. Nethlutleysisreglur eru hins vegar þess eðlis, m.a. vegna þess að þær varða tækni- og kerfislegar aðgerðir fjarskiptafyrirtækja, að ekki þykir skynsamlegt að slík brot skuli eingöngu sæta almennum viðurlagaákvæðum sem krefjast ákærumeðferðar af hálfu lögreglu og málsmeðferðar fyrir dómi. Við ritun þessa ákvæðis var því höfð hliðsjón af 3. – 4. mgr. 54. gr. laga um fjölmiðla nr. 38/2011, sem hafa að geyma sektarheimild til handa Póst- og fjarskiptastofnun vegna brota á tilteknum ákvæðum fjölmiðlalaga, m.a. hvað varðar hámark sekta.

Um 4. gr.

Ákvæði þetta þarfnast ekki skýringa.

DRÖG